

471. Kegyelmezz meg nekünk, nagy Úr Isten

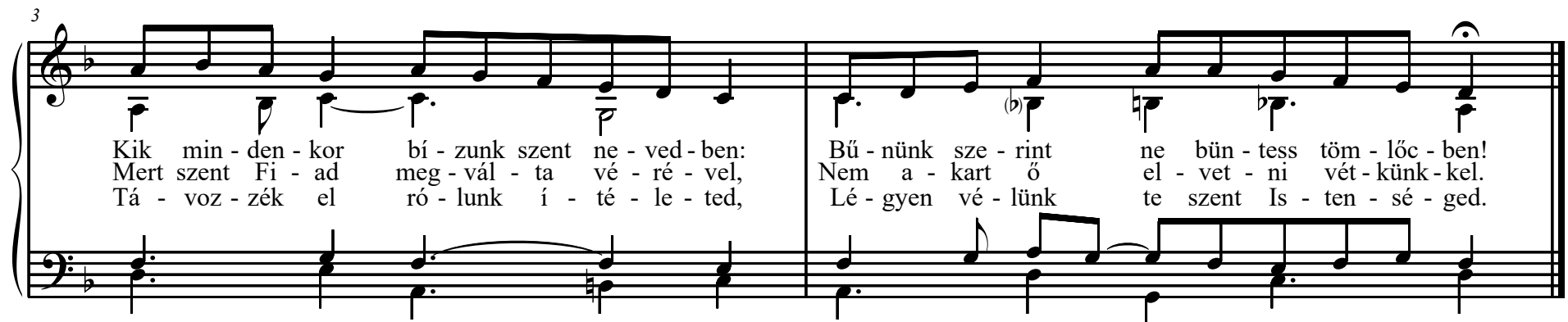
Vad Péter Zsigmond

1. Ke-gyel-mezz meg né-künk, nagy Úr Is-ten,
2. A te né-ped ten-ger vét-két vedd el,
3. Üd-vö-zí-tő Is-ten, ké-rünk té-ged:

Ne hagyj min-ket el-vesz-nünk bú-nünk-ben,
És fe-dezd el bú-nét ke-gyel-med-del,
Je-len-jék meg raj-tunk ke-gyes-sé-ged,

3

Kik min-den-kor bí-zunk szent ne-ved-ben:
Mert szent Fi-ad meg-vál-ta vé-ré-vel,
Tá-voz-zék el ró-lunk í-té-le-ted,

Bú-nünk sze-rint ne bün-tess töm-lőc-ben!
Nem a-kart ő el-vet-ni vét-künk-kel.
Lé-gyen vé-lünk te szent Is-ten-sé-ged.

471. Kegyelmezz meg nekünk, nagy Úr Isten

4. Vajon egyéb náladnál ki volna, Hogy fogságból kiszabadítana?
Hanem csak te, Istennek szent Fia, Ki magadat adád nagy fogságra.

5. Mutasd meg már irgalmasságodat, Kegyes Isten, és nagy jóvoltodat:
Add ismernünk a te szent Fiadat, Ő kedvéért jelentsd meg magadat!

6. Hallgathassuk a te szent igédet, És hihessük te ígéretedet:
Adjad nekünk a jó ékességet, Szabadítsd ki a fogságból néped!

7. Közel vagyon hívekhez az Isten, Mert nem múlóképpen jó közénkben,
De örökké lakozik szívünkben: Nem hagy vesznünk a hitetlenségben.

8. Higgyünk azért a Jézus Krisztusban, Ne maradjunk bálványimadásban:
Nem hagy minket az Isten fogságban, És nem adja népét nagy rabságban.

